

slaget, idet den blotte offentlige Meddelelse om Strejke ikke er et Indgreb i Privatlivets Fred. Men det er muligt, at den gamle Retsregel vedblivende gælder, at Meddelelse om Forhold paa Værkstederne i visse Tilfælde kan blive betragtet af Domstolene — jeg mener nu med Urette — som et Indgreb i Privatlivets Fred. Med andre Ord, den Regel, der staar nu, at den blotte Meddelelse er lovlig, siger saa meget, at i en saadan Meddelelse ligger der ikke en ulovlig Handling, medmindre Meddelelsen fremtræder i en saadan Form, at selve Formen er ulovlig. Det er det, jeg vilde sige til Beroligelse for det ærede Medlem, at vi have ingenlunde ved Ordet „blotte“ skærpet den bestaaende Ret, men kun givet ret vidtgaaende Undtagelser i den bestaaende Retspraksis, idet vi have sagt, at Meddelelsen som saadan ikke er ulovlig. Det er det, Ordet „blotte“ betyder.

Saa er der Spørgsmaalet om Forligsmanden. Hvem der faar Gavn af ham, kan jeg ikke sige, muligvis bliver det til sine Tider Arbejderne og til andre Tider Arbejdsgiverne; Forligsmanden vil være til Gavn for den svageste Part. Men dette, at Forligsmanden er til Gavn for den svageste Part, er i og for sig en meget god og heldig Ting set fra Samfundets Standpunkt.

Naar vi nu med saa megen Vanskelighed ere blevne enige om disse Lovforslag, er det mit Haab, at naar de blive sendte herfra til det andet Ting, dette da vil tage velvilligt imod dem, og selv om Landstinget finder Anledning til redaktionelle Ændringer — det er jo muligt, at det gør det —, vil jeg haabe, at de store Principper, som vi have nedlagt deri, Principperne for Indrømmelser til Arbejderne og Principperne for Indrømmelser til Arbejdsgiverne, i Realiteten maa blive staaende uforandrede, saa at det høje Landsting i det væsentlige tager de foreliggende Lovforslag, som de ere fra Folketingets Haand. Jeg tror, at der saavel hos Arbejderne som hos Arbejdsgiverne som ogsaa hos dette høje Ting er et alvorligt Ønske om, at Ministeriet skal faa Lov til at indstille dette Lovforslag til Hans Majestæts Sanktion. Selv om jeg maa indrømme, at Ministeriet paa mange Punkter i Aar har været paa en velfortjent Sultekur, tilstaar jeg, at jeg haaber, man trods dette vil give Ministeriet Lejlighed til at indstille Lovforslaget til Hans Majestæts Sanktion, væsentligt i den Skikkelse, hvori vi have vedtaget det.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Udnævnelse af en Forligsmand i Arbejdsstridigheder.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 5437).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen i sin Helhed sattes til Forhandling.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 64 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 59 af 24. April 1896, hvorved Indenrigsministeren bemyndiges til at stadfæste Ændringer i de bestaaende Kreditforeningers Statutter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 5420).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Tekst og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen forlangte Ordet.

Lovforslagets Tekst og dets Overgang til tredie Behandling
vedtoges uden Afstemning.